

עין משפט
גר מצודה

בזה א מ"י פ"ה מהל'
 מעשי"ק הלכה יח:
 פ"ב ב מ"י שם הלכה כ:
 פ"ג ב מ"י פ"ג מהלכות
 כסויות הלכה י ופרק יט
 מהלכות פסח"ת הלכה ט ועין
 עוש"ק ח"ד פ"י שו"ת ב:
 בזה ד מ"י פ"ה מהל'
 מעשי"ק הלכה יח:

תורה אור השלם

1. והבזק המקריב את עלת איש שר העלה אשר והקריב לבזק לו ידית: ויקרא ז. ח
2. והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה: ויקרא א. ו
3. כחטאת באשם חורה אחת להם הבזק אשר יפטר בו לו ידית: ויקרא ג. ז

מוסף רע"י

במה שבידו ופרץ למאי חיי אלש
פסול הוא אמר רבא לעירי והשתא
עורו גופיה לא חיי דביתא קודם
הפטש זריקה דתמלתא דנכחא פסול
ו"ל דהם ^(א) לאחר שחיתא האשם יכול
הביא הכסף קודם זריקה קרינא ביה
מלכד חיל הכפורה אשר יכפר בו כיון
דעריין לא נכפר ^(ב) הלכך לא חשיב
פסול דקודם זריקה ומיהו קשה כיון
דאינא הפסול בידם ^(ג) מה לי קודם
וזריקה ומה לי לאחר זריקה וי"ל
דהו יתנו שגמלא עריפא בזני
מעיים לרבי חנינא סגן הדינים הואיל
ולא הוכר קודם הפטש לרבי
וקודם זריקה לרבי אלעזר מרלה
וכן העור (ב"ב) ^(ד) וקשה דהנא
במסכתא דפסחים הביא את אשמו
קודם גזילו לא יאז אחר ממרס בדמו
ששביא גזילו אללא תעזיב זורחו
ומלא לבית השריפה אלמא אף תקנה
להביא הגול קודם ^(ה) ששטחו ואין
לימר היינו מדריבין הא ^(ו) טניא
בסיפא גבי מטרע (לעיל) ^(ז) (דף ה"א)
הקדים מטרע לאשמו לא יאז אחר
ממרס בדמו אללא תעזיב זורחו ומלא
לבית השריפה ומהכא מוכח פ' קמא
דמנחות (דף ה' ה') יש מחזיק זמן לבז
ביום וי"א דמן השריפה פסול לזרן
עבור זורע בדמיה פסול כיצד אומר
(פסחים דף ט"ז ב') לא שפסולו בגופו ישרך
מיד בדם ונכנסלם תעזיב זורחו
ושפולו ^(ח) בגופו הוא כמו פסול ועריפא
נגלה אלל הקדמה ^(ט) ברור:

האי אשר הקריב מאי עביד ליה
ליה מלו יהיה רבי ישמעאל ל

לִיקוּמִים

[illegible]

להאכילו ליום. וכן מצינו רש"י
שלימה שלח החי' שם אל
ועליו לא שבו, וזהו שם אל
כי חיה הלכה ביום ואף י"ז
לא אמר לא שבו, והתירוץ מוסת
אבל לא החזיר סופה' לא
סופים ששונים שם אחר כן
הלכה כדברי המס' בשם
מקבולת ועז' בש"מ, ורש"י
אין גורם שם אלא ואלא
כדברי המס' לא ואלא אמר
הוא שם שדידי ב' י"ז שמה
מקל' חלם שיהיה, ואלא א"כ
אמר קרי' מקדש ויהיה שם
דאי' חנה מן המהמ' מבי
לא ואיך ועז' שנוא מבי
השיטה והמס' אמרים אין לא
היה חנה אלא לנולם הלכה כן
מקד' המלכות כן שם כדור על

נאמר בעולה לו יהיה ונאמר
אף כאן עצמותיו מותרין מופ'
שכן בשרו מותר לו יהיה
שאינן בהן פסול קודם להם
ועורותיהן לכהנים ^אאמר להם
שיצא לבית השרפה ^באמר
הכבוד ונמצא טריפה שיאותו
ראינו ^אראה אלא יצא לבית
לא זכו הכהנים בעורה ואע"פ
כרבי שמעון היא דאמר אין זו
כל הקדשים שאינן בהן פסול
הפשיטן עורותיהן לכהנים אחר
עצמו רישא רבי אלעזר ברבי
היא רישא נמי רבי היא ומודר
מדרשא ר"א ברבי שמעון
אין מראה על עור חלוק בפני עצמו
אחר הפשטן: **עורופין לכהנים.** ואפלי'
עור חלוק בפני עצמו בלא הרגלה בשר'
לכאפס קודם זריקה. מדהויל דאין
ההפשתן צבורה טעמא משום הפסול שזקן
וכה מוצא בשר זכר הכהנים צבורה ומש'
וכל שכן כשהוא עם הבשר דאין צד מראה
הבשר כשהוא קדוקאמר רבי אלעזר דהו'
ופסל בשבט נקטל וזרק המה וזהו דהו'
וזרק אחיו וזרק ושרף ליה וכל ש

טבול יום פרק שנים עשר זבחים

ים וזיקה. משמע הכא דלכ"ע היכא שט וקודם וזיקה אין הדם מרנא על א (ב"ק דף קיא.) אמר גבי נתן אשם וזני יהוציב וההוציבו את האשם וכו'

לא יהו כהנים זכאין ב
מ"מ עור העולה אין
עורות קדשי קדשים ב
אשר הקריב יכול שיהיה
קלים ת"ל עולה מה
כל קדשי קדשים יור
העולה אין לי אלא
קדשים מניין ודין הוא
בבשרה זכו בעורה
בכשרן אינו דין שזוכו
שוכה בכשר ולא זכה
לא זכה במקצת תאמר
הואיל זוכו במקצת
כל עצמו לא הוציא
בלבד שבכל מקום ה
"פרים הגשרין ושעירים
[גשרין] עמיהן חטאו
ציבור מתנה לכהן ר
רצו אוכלין אותן ע"
לבעלים רצו מפשטין
על גב עורן אבל עול
את העולה ונתח אותה
הכהנים זכאין בעורה
הקריב לו יהיה פרט
כיפורים) ואון שיכול
לאכילה זכו ב בעור
יהיה פרט למחוסר כי
ות"ק נמי תיפוק לי

בקל וחומר טרת וכתב
יד ליה פרט למבול יום ומחוס
נאל למעמיה ²דאמר רבי יוח

נאמר באשם שלו יהיה מה
מן מופני דאי לא מופני איכא
יהיה קרא יתירא הוא: ב
להפשיטן אין עורותיהן ל
רבי חנינא סגן הכהנים
אמר רבי עקיבא בעוריו * וחכ
יאוור הכהנים בעורו * וחכ
לכית השריפה: גמ' כל של
ואע"ג דאפשטיה לעור קודם
אין הדם מרצה על העור ב
פסול קודם הפשיטן אין עו
ס אתאן לרבי דאמר דהם
ברכי שמעון סיפא רבי א
ומודה רבי ישאן הפשט
מעון סיפא נמי ר"א בר"ש

י' עזמו בלג בשר כגון אם נפגל הבשר ו
ואפילו אירע פסול זה קודם וזרקו:
ת בשר: ומרורי בשר אין הפסג קודם
אין הפסג ^{ממנו} גרין כך כאחור לא
אין קודם וזרקו קודם הפסג הוא לא
רה ומשנתינו דברה בזה: קודם שגרא
דס מראה על העור בלג בשר: לאחר
עור דכיון שמדקס הוא וזרלה בשר
דס הותר העור קצקמר בשר אין עור
וכל שכן ^{הוא} אחר הפסג ואחר זרקו

עורה ת"ל יעור העולה
 לי אלא עור העולה
 ונני ת"ל עור העולה א
 אני מרבה אף קדשים
 יולה קדשי קדשים אף
 כי ישמעאל אומר עור
 העולה עירות קדשי
 ומה עולה שלא זכו
 קדשי קדשים שזכו
 בעורן מזבח יוכיח
 בעור מה למזבח שכן
 בכהנים שזכו במקצת
 לו בכולהו רבי אומר
 בזבחו אלא לעור העולה
 עור מהלך אחר הבשר
 הנשרפין הן ועורותיהן
 ואשם זבחי שלמי
 צו מפשיטין אותן לא
 עורן קדשים קלים
 אותן רצו אוכלין אותן
 נאמר בה והפשיט
 הנתחיה יכול לא יהו
 ת"ל יעור העולה אשר
 למבול יום (וימחוסר)
 לא זכו בבשר שהוא
 שאינו אכילה ת"ל לו
 פורים ומבול יום ואונן
 מדינא מילתא דאתא

לה קרא ורבי ישמעאל
כיפורים ואונן ותיפוק
מן משום רבי ישמעאל

להלן עצמותיו מותרין
לא למיפרך מה לאשם
מלתני כל הקדשים
בבהנים לאחר הפשיטן
ממימי לא ראיתי עוד
למדנו שהמפשיט את
מימי אומרם אין לא
אזכה המזבח בבשרך
וריקה מני רבי אלעזר
פני עצמו אימא סיפא
רבותיהן לכהנים לאחר
מזרעה על העור בפני
מזרע אבי מדיסיפא רבי
קורם וריקה רבא אמר
מאי קורם הפשט

אין דעם מאלע עליו אף העור
אסאן לרבי. דעלעג עליה דרבי
 וירוקא. אע"פ דאמר דעם
 מות דעם כל קלן א"י נמי
 ויהוה היטל דאזמתי דעפטי
לפסעס. בוקודס וירוקא אין עו
נערה לפסעס. דהיטו זאמל
 פסול אלא הנפסל עס העבר
 ה אכל אס קודס פסעס נפס

מסורת הש"ס

(א) ה"כ צו פ"ט ה"ג ואילך
(ב) כה"ע, (ג) |פסחים יח: וש"נ|
(ג) |לעיל פו, ד| עדיית פ"ב מ"ב,
(ד) |ע' תו' לקמן קד, ד"ה א"ר
עקיבא|, (ו) |במכות כג, א|
(ז) |מנחות ה, ח| |ל"ל דף סב:
וק' איחא שס לז' |.

הגהות הב"ח

(ב) ישי"ר ד"ה ה"ג וס' ולתיב
הבא קמרי:

גליין היש"ם

למנוח יחסיים אומרים וכו'
א"ל יצא דבית השחיפה ע"י
שכונות דק יא ע"כ כחוס' דיה
מסוס פורס יס"י:

שינוי נוסחאות

[illegible]

ב) העזרות שיכולו כ"י הד"ח
 (שס"ב: כא) חזקת ראוי נחלק
 "ש"ח: בב) ל"ל לאכילה
 "ש"ח: ב) יוצא לבית
 השרפה ל"ל "ש"ח: ב"י ביה

[illegible]

למספרים) וכן קורא חזק
הוא מן שון דעם להסד מספר
קודם וקודם כי להסד מספר
מן קודם אשר נשכחט (עמוד
ויקרא חקן קודם שנורק
מא) קל דאח (שון מן) מית
מלן דאח קסין (עמוד
מלן דאח מסורל בלא חזק)

שיטה מקובצת

ועצא שיטה שיטתיהם
עמודי שון חסדים
ממין שי שון וקלן שי מדין

ה' חסיל חילחלה מחסדים חסיליה
ג'ים שיטהה דאח שיטה שיטהה
ה' משכס דורית עשיל קודם
ה' חסיל חילחלה מחסדים חסיליה

שימה מקובצת

וּמִצְוַת שְׂמִיחָה שִׂיאוֹתֵי הַחַבְדִּים
בְּעִלְיָה עִין שְׂרֵת מַהֲרִים
מִיֵּד שֶׁ תִּהְיֶה וּמִקֶּלֶקֶל שֶׁ תִּשְׁכַּח:

ה'ס"ז ה'תלכ"א כתבנים דסליגי
גריס שריפה דלא שינא שריפה
דרי משטט דרית עשה לו קונים